

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A fejezmegyei gazdasági-egylet, községi jegyzők, iskolatanács és a tanítók egyletének közlönye.

Megjelen minden vasárnap.

A lap ára

házhoz hordással vagy postán küldve:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krót igttattik be.

1872. april 28-án.

17. szám.

III. félévi folyam.

A lap szellemi részét illető közlemények, egy a lap ára, hirdetmények és a hirdetményekérti díjak a „kiadó-hivatal”

Klökner Péter könyvkereskedésében vétetnek fel.

Nyiltérbeni közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

A kiállításokról.

A lefolyt hét első napjaiban tartott gazdasági kiállítás, úgy az e lapok hasábjain hivatalosan hirdett bécsi világkiállítás adtak okot, hogy az olvasó közönséget figyelmeztessük ezen intézményre, ennek lényegére, általános és különösen minket érdeklő céljaira.

A kiállítások a földtermékek, kézmű és gyári ipar, egy a művészet készítményeinek meghatározott rendszer szerint oly célból összegyűjtött egyesítései, hogy a közönség szemléletének tárgyainul szolgáljanak, és bizonyos irányban összehasonlíttassanak.

A kiállítások lehetnek állandók, például: gyűjtemények, muzeumok, vagy pedig időlegesek, továbbá általánosak, melyek a termelés minden irányait magukban foglalják, vagy részszériek, melyek bizonyos termelési vagy iparágra szorítkoznak.

A kiállítások haszna, hogy a szemlélő közönség ismereteit közvetlen meggyőződésre alapíthatja általuk, a szakemberek a szakmájukban történő tökélyesbítéseket megismerhetik és általában, hogy az emberi szorgalom termelvényei magukat a termelőket, úgy szólván egymással megismertetik s ennek alapján tudományos és tiszti összeköttetésbe vonják.

A kiállítások kezdetét a mult század közepére lehet visszavinni, azonban a közlekedésnek akkor még fennállott nehézségei természetesen a kiállítók szűkebb térre szorítását okozták, úgy hogy legfőleg egy ország lakószabai voltak abban részt.

A közlekedési eszközök tökélyesítésével azonban ezen intézmény bámulatos terjedelmre fejtett és az 1867. évben Párisban tartott világkiállítás 50 ezer

kiállítója kétségtelen bizonyíték az intézmény fontossága és haszna mellett.

Elszomorító volt, hogy gazdasági kiállításunkon némely ügybuzgó nagy birtokoson kívül alig szerepeltetett valaki egy-két darab állatot; és aggódni lehet, hogy gazdag országunk kiváló terményeit bár még szerény, de mégis tetemesen haladó iparunk termelvényeit nem fogja egész terjedelmükben szemlélhetni a világközönség a bécsi világkiállításban.

Ne higye a termelő közönség, hogy csak oly tárgyat lehet kiállítani, mely a maga nemében jobb minden egyébnél. Hanem legyen meggyőződve, hogy minden oly tárggyal, mely az egyneműek legjobbjával versenyezhet, hozzájárulhat a kiállításához és kiállítása által jó szolgálatot tesz az ügynek. Mert a világkiállításnak célja, hogy egy országok termelési viszonyaival ismerkedtessék meg a világot. Ezen cél annál teljesebben lesz elérve; minél több — természetesen az azon nemből legjobbak közé sorozható — termelvény és iparezikk állítatik ki az ország minden vidékéről. Mert nem az célunk, hogy tudassuk a világgal, mikép bizonyos termelvény Magyarországon is állítatik elő; hanem az, hogy kimutassuk, minő fokon áll bizonyos termelési vagy iparág egész Magyarországon. És ezen irányban minden saját iparának jelenlegi tökélyfokán álló termelvény és czikk a világkiállításban bemutatásra, az egész világ szemléletére számot tarthat.

Igaz az, hogy egyszerű kereskedelmi összeköttetések pontjával, nagymérvű megrendelések eszközési helyül is tekintetik a világkiállítás. De különösen reánk magyarokra nézve még egy más célja is van

a világkiállításbani részvételnek; és ez az, hogy magunkat, országunkat az európai cultur államok fejlődésével lépést tartó országnak bemutassuk. E cél pedig elérjük azzal, ha az ország minden részéből kiállítatnak más országok azon nemű gazdasági termelvényeivel és iparezikkeivel versenyző kiállítási tárgyak. Ez által meggyőzzük a világot, hogy nem vagyunk azon rest, — csak nagyhangú, de kevés tevékenységű nemzet, — minőnek nem ritkán idegenek hirdetnek.

Megvallani kell, hogy a hirtelen és kényelmesen gazdagodni vágyás Európaszerte és nálunk is megrendítette a hitelt, sok kis tőkepenzest kalandos üzérékedésbe sodorva, inségre juttatott. Ennek következménye, hogy most már előnyös vállalatok is csak nehezen találhatnak néha résztvevő tőkére. De ha a tőkepenzes meggyőződik, hogy léteznek szorgalmas kezek, melyek a pénzen vásárolt nyers terményt szorgalmas munka által értékeben emelik: biztosságot fog találni a szorgalmas iparosnál és szívesen adandja pénzét oly vállalatra, mely nem a viszonyok esélyein, hanem az emberi munkásságon alapul.

Sokan olyféle nézetet táplálnak, mintha országos fontosságúnak csak azon ipar tekintetnek, melynek termelvényeit egyes gyári telepek nagymennyiségben szolgáltatják. De ez téves nézet; mert nem azon körülmény határoz valamely iparág fontosságáról, hogy egy ember képes nagymennyiségű termelvényt forgalomba hozni, — hanem az, hogy egyáltalában az országbeli valamennyi iparos képes-e saját iparágában tetemes mennyiségű termelvényt előállítani.

Es épen erről kell meggyőzni termelőinknek és

TÁRCZA.

Csak egy érzékünk van.

(Vége.)

Aki éjszakán sokat utazott erdőben, láthatott világitó fatörzseket. Rothadó fák voltak azok. De a rothadás nem egyéb levén, mint egyrészt vegy bomlás, másrészt vegyülés, az általa okozott fénytűnemény az előbbi tényre visszavivő. Ugyanez alapon tehető a víz is világitóvá az által, hogy benne rothadó állati anyagok mosatnak. A szentjános bogár hasonló módon nyeri fényét. Ha valaki a kezébe vesz ily rovar, látni fogja, hogy az nedvet bocsát ki testéből. Ezen nedv gyors rothadása által okoztatik a fény, s ugyanez áll a többi rovarokról is, melyek világitó tehetőséggel bírnak, s minő kiválólag a cucuyos, melyet ezért a mexicói nők ékszer gyanánt hordanak. Folyópát, chlorophan gyémánt és sok más test meleg helyeken világitanak, ép így a platina stb., ha erős hő sugaraknak kitétetik, világit anélkül, hogy valami testtel vegyülne; a hő által oly finom mozgásba jönnek részecskéik és általuk a leb, hogy ezen utóbbi érintkezvén szemidegeinkkel, a látás érzetét szüli, ugyanez történi e testekkel ha dörzsöltetnek, ugyanigy van a dolog a villamosság fényével. A légek, ha gyorsan összenyomatnak, a cukor, ha szétőretik, a hegyjegőcz és más tartalmu ásványok, ha üttenek; jegőczödő testek világitanak. Mindannyiszor mozgás jó létre, mely áthat a lebre és a lebnek szemünk idegei által történő valóságos tapintása által jut tudomásunkra. — De itt van még egy nehézségünk! Hogyan lehetséges az, hogy nem csupán azon testről értesít látérezékem tapintata, mely a leparányokat rezgésbe hozza, hanem látok más egyéb tárgyakat is. Például estve nem csupán a gyertyafényt látom, de látok minden mást, a mi a szobában van? — Nagyon egyszerű! A leparányok azon testektől, mint valami ruganyos golyók visszapatannak, mozgásukat szomszédaikkal és végre szemem finom tapintásu idegeivel közlik, s kész a nem

világitó tárgyak látása. Látva, hogy a fényérzet a tapintás, nevezetesen a lebrészek tapintásának születte, áttérek két alsóbbrendű érzékünkre, a szaglás és izlésre.

Mielőtt e rövid tételbe kapnék, kell, hogy valamit előre bocsássak.

Van hatvanhatsz olyan test, melyek összetételei és vegyületéből áll az egész ismert világ. Bármely testet vegyek a kezembe, — pedig mennyiféle nincs csak egy tereben is! mindnyáját több — kevesebb olyan részre vagyok képes bontani, mely ama 68 közt, melyeket elemeknek nevezünk, foglaltatik. Ez még nem annyira meglepő, mint azon észlelet, hogy ugyanazon elemek, ugyanazon mennyiség és arányban is képesek egymástól teljesen különböző testeket képezni. Így állanak cukor, fa és keményítő ugyanazon elemekből és pedig megegyező vegyarány mellett. Ez másképp nem lehetséges, mint úgy, hogy különbözőleg tudnak rendezkedni vonzerejüknel fogva az elemek egyes részecskéi, parányai, mi által épen úgy más test támad, amint hogy a vessző, ha hegyibe írom a pontot, pontossá válik, ha aláírom, felkiáltó jel. De ha ez így van, akkor az egyszerűség elvénél fogva bizonyos az is, hogy az egyes különböző elemek is egyetlenegy testből valók, és hogy mégis különböznek egymástól, — azt csak amaz egyetlen test legkisebb részeinek különböző elhelyezkedésök teszi. Némely testben gömbök alakjában, másban koczka, — ismét másban nyolczalju alakokban stb. helyezvük el ezen mindentképző anyagparányok, mihez képest aztán a képezett testek legkisebb részei, gömb, koczka, nyolczalju stb. alakulnak. És most építsünk mély alapra kis épületet! Vannak testek, melyeknek részecskéi könnyűségük és mozgékonyáguknál fogva ama testektől egy kis fény, — avagy a mindig uralgó hőrezgés, vagy épen hangrezgés, egy kis szellő által folytonosan eltépetnek és a levegőben szállonganak. — Amint az ilyen kis részec az orrhártyához dörzsölődnek, szülik a szaglás érzetét; mi kellemes ha tompaélü vagy tán épen gömb alak simogatása, de kellemetlen, ha éles szélekkel és hegyekkel ellátott alakok karczólása által idéztetett elő. Világos, hogy a szaglás sem egyéb tapintásnál. Az izlésnél pedig, hol a kellem jelenléte vagy hiánya azonos a szaglásával, a tapintás működését felesleges

bizonyítgatni, mert hisz elég közel érintik idegeinket az ételek.

Mindezekből azt láttuk, hogy igenis azon érzetek, melyek által a külvilágról tudomást szerzünk magunknak teljes határozottsággal ötfélék, mert egészen más érzet az, szemlélni a nyiló rózsát, mint hallani a csalogány dalát, szivni a légelecs kéjillatát, — vagy izlelni az ananaszlé zamatát. Mind kellemes érzet, de mindannyi egy valóságos egyed. Sőt a különböző érzeteknek megfelelőleg különböző szervek is vannak az emberi testen, az érzetszülő mozgások kellő befogadására. Am az érzék csak egy; a tapintás érzéke, mely csupán finomsági különbzetekkel bír, és végelemzetében csupán erősen körvonalozott finomsági különbzeteknél fogva alkalmas különböző érzetek keltésére.

Érzésről tulajdonkép többről is van tudomásunk, mint a mennyit itt említünk, s mint a mennyinek e fogalom alatt érzék hely adatott. Ott van csak a hő érzete, mely az egész test külső felületén bírja szerzetét, ott van az öröm, bánat, fájdalom stb. rokon érzetek családja, mely a szívben tanyáz. Ha érzetek különbözőségéről van szó, akkor a hő érzete hatodiknak, még azon esetre is a többi öthöz csatolandó, midőn azoknak a kategóriája ama megszerzés alá vetetik, hogy hatályukhoz a külvilágról való tanuságtétel legyen kapcsolva.

A hőérzet által épen úgy értesülünk a külvilágról, mint értesülünk a látás, hallás és társai által. Hogy azonban a neki megfelelő érzék a többi közé, eltekintve attól, hogy lényegben mindannyi egy és ugyanaz, nem vétetett, annak oka egyedül abban lelheteti rejtekét, hogy az érző szerzetet itt szembetűnőleg összeesik a tapintásával. Testünk ugyanazon részei értesítenek bennünket a hő létéről, melyek lehetségesé tevék, megszerezniük az alak fogalmát. És ha bár a közmegegyezés tekintetbe vétele mellett csak az előbbi öt érzetre kell vala kiterjednie az összesítés műveletének, a legközelebb mondottak nyilván kötelességül szabják a hőérzetet is tudományosan kutató alapokon vezetni a tapintás érzetére vissza, és nem engedni tért az empirismus jogtalan hatalmaskodásának.

iparosainknak a világot. Ha a forgalmat közvetítő kereskedővilág erről meggyőzött: nem fognak hiányzani a megrendelések, melyek fokozott tevékenységre ösztönzik és üzletének nagyobbitására képessé teendik az iparost.

Tudomásunkra jutott, hogy némely ügybarát kész áldozatot is hozni ezen célra; ne legyen tehát iparosaink részvéthiánya akadály országunk iparának a világ előtti tüzetes megismertetésénél, és saját előnyeik előmozdításánál.

V á r o s i.

April 20-án tartott városi bizottsági gyűlés, városi főispán Zuber József elnöklete alatt 1/10 órákor vette kezdetét. Először is főispán ur a részvét szavaival jelenti be Baur György városi bizottsági tag elhunytát.

Erre *Juraszek Ferencz* főjegyző a következő beszédet mondá:

Méltóságos főispán ur,
Tekintetes városi bizottság!

Az illem, mint a jól bevett szokás úgy hozta volna magával, hogy a tegnapi napon megválasztott tiszt kar, a választások befejeztével azonnal fejezte volna ki köszönetét, s róta volna le tiszteleti adóját, miután azonban az idő elhaladottsága miatt a választásnak végleges befejezte előtt a t. bizottsági tagoknak egy része a választás színhelyéről eltávozott; ennél fogva tisztársaimmal egyetértve jónak láttuk, a most kínálkozó alkalmas pillanatban a nekünk osztályrészül jutott szíves bizalomért a tekintetes bizottságnak köszönetünket nyilvánítani.

Szabad királyi Székesfejevár városa, az 1870. XLII. t. cz. alapján folyó hó 18-án gyakorolta alkotmányos jogainak egyik legrészletesebb s legfontosabbikát. Olympiása volt e nap alkotmányos közéletünknek, melyen a küzdő versenyfutók egy részének a bizalom lón jutalma.

Szabad vélemény harcza volt ez, s hinni szeretjük, miszerint nem politikai pártok álltak egymással szemben, hanem egy sokkal magasabb eszme lehetett a verseny kuforrását, melynek tárgya nem lehetett más, mint saját házi tűzhelyünk rendezése, illetőleg városi belkormányzatunknak bölcs és tapintatos szervezése.

Az egyénél úgy, mint a társadalomban folytonos dagálya s apálya van az érzelmeknek, a bizalomnak, melyeknek erkölcsi főrugója azonban mindenkoron a tökélynek lehető megközelítése utáni törekvés, s innét magyarázható egy jeles államférfinak azon bölcs észlelete: hogy a „viszálykodás, melyet valamely országban találunk, ha nem önző érdekek összeütközéséből, hanem egyszerűen onnét támad, mert az egyes, ki hazáját szolgálni akarja, meggyőződve: hogy azt igazán, oly határtalanul mint ő, senki nem szeretheti, irigy szemekkel nézi azokat, kik vele áldozatokban versenyezni akarnak, akkor az ily viszálykodások a közügyek menetét pillanatokra nehezítik ugyan; de a hon jövőjét nem veszélyeztetik soha“.

A hő mibenléte, ismeretével a fényének, könnyen megoldásra talál. Könnyen megfigyelhető észleletek tanítják és ép oly könnyen kivihető kísérletek bizonyítják, hogy a hő csak úgy a lebrészecskék rezgése, mint a fény. A különbség a kettő között az, hogy míg a lebrészecskéknek csak aránylag igen gyors rezgései képesek fényérzetet szülni, addig a hőérzetet azoknak lassabb rezgései szülik főképen. De mi módon? ez a kérdés fontos képpel jelenik meg előttünk, kivált azon főnnebbi nyilatkozat után, hogy a lebrészecskék parányi alkalmatlankodását testünk durvább idegzete megérezní képtelen. Ha a lebrészecskék bizonyos határokat túllépő gyorsasággal végzik mozgásukat, akkor a testünkkel való érintkezésük oly rövid ideig tart, hogy a behatás értékét elveszti, kivéve szemünk idegzete körül, mely öme parányi idők folyama alatt történő, találkozás felfogására is alkalmas. De bizonyos határok között, elég hosszú ideig tarthat a lebrészecskék testünkkel való érintkezése arra, hogy benyomásuk sikerét ne veszítse. Csak hogy a lebrészecskék ugyanazon gyorsaságu mozgása, mely a fényérzetet szüli, szintén alkalmas hőérzet keltésére, de mint van ez? Itt előbb megjegyzendő, hogy minden test felülete körül megsűrűdött lebrészecskék képeznek aránylag tetemes vastagságu burkolatot, elannyira, hogy két test összeütközhetik, összeszorítottak a nélkül, miszerint azoknak a sajátképeni anyaga találkoznék. Mi több, midőn irunk krétával vagy irlával, még az írott betű sem érintkezik közvetlenül a leírt lappal, hanem azon csak leöltönyének mintegy redőiben ül. Már most vannak körülmények, midőn a lebrészecskéknek tulajdonképen csak fényérzet előidézésére alkalmas mozgása a leburkolatban lassabb s ezért hosszabb tartamu befolyást eszközöl rezgést hoz létre. A hőérzet azután saját szerűségében igen nyer az által, hogy a hő magasabb foka a testek kiterjedését, az ellenkező, azoknak összeszorulását munkálja, miből folyólag testünk felzete is térfogati változásoknak részese.

Midőn így a hőérzetet is tisztán realis utakon vezettük a közös forráshoz a tapintáshoz vissza, helyén volna a hőnek, mint tüneménynek forrásait is szemlélet alá bocsátanunk, de ezt máskorra halasztjuk. F.

Ily nemes érzelmektől áthatva, ily indokoktól vezérelve teljesítette a bizottságnak minden egyes tagja polgári kötelességét, s valóban: ha mint részrehajlat-bíró, figyelemmel szemléltük azon méltóságteljes nyugalmat, valamint a cselekmény fontosságát megillető és a helyzethez mért azon komolyságot, melyet a tekintetes bizottság a lefolyt választásoknál tanusított, örömmel kelle bevallani, miszerint azon testület, mely ily józanul jár el, nem csak hivatott, de rég megérett alkotmányos jogainak korlátlan élvezetére.

A nyert bizalom folytán esküdtünk a királyra és alkotmányra, esküdtünk szabad királyi városunk jogainak megvédésére, valamint hivatalos kötelességeinknek hűséges teljesítésére, de midőn azt tettük, lehetetlen volt egy forró óhajással nem járulnunk a mindenk urához, kérve áldását, hogy lelkesülve városunk egykori dicső múltján, vajha sikerülne nekünk erő, buzgalom és kitartás mellett azon tekintélyt és becsülést, mely e városnak tisztikarát egykoron s kizárólag az 1848-ki korszakot megelőzőleg a közvélemény előtt oly magasra emelte, ha csak részben is visszavarázsolni!

De hogy ez sikerüljön t. bizottság! bizalomra, önöknek erkölcsi támogatására van szükségünk, kell hogy azon bizalomnak, melyet a nép önökre s önök uraim ez uttal mi reánk ruháztak, folytonos és szakadatlan láncolata legyen, mert vállvetve csak így mozdíthatjuk elő a közjót, így használhatunk közvetlenül városunknak, közvetve szeretet hazánknak.

Kölesönös bizalom, ez legyen jelszavunk!
Szavaim befejezte előtt fogadja méltóságos főispán ur őszinte vonzalmát és tisztelete nyilvánítását azon tisztikarnak, mely szerencsés volt méltóságodnak bölcs, tapintatos elnöklete s valójában alkotmányhü vezérlete mellett, magát a többség bizalmára érdemesíteni, fogadják teljes elismerésünket azon tisztelt polgártársaink, kik szívesek voltak a választások menete alatt ideiglenes tisztí minőségben fáradozni, s ez uton a közügynek szolgálni. — Végül pedig fogadja ismételtén a tekintetes Bizottság az összes tisztikarnak őszinte köszönete nyilvánítását.

Éljen a hon, éljen szabad királyi Székesfejevár városának alkotmányérett közönsége! (Éljenzés)

Olvasott Tóth Vilmos belügyminiszter leirata, melyben felszólítja a hatóságot, hogy a követválasztási előmunkálatok megtételére a központi választmányt alakítsa meg. Minek könnyítése végett főispán ur egy már korábbi értekezleten 20 tag által megvitattott névsort olvas föl, mely névsor a közgyűlés által rövid eszmecsere után, melyben minden pártárgyalat képviselve van — egyhangulag elfogadtattott. A központi választmány tagjai a következők:

Elnök polgármester. V. t. Ambrózy F., Antal József, Almási Ferencz, Balog Lukács, Emhecht Fer., Fekete Pál, Fellmayer István, Gebhard Ignác, Havranek János, Horváth József tobak, Horváth József katoná, Hahn Armin, Jahn István, Juraszek Ferencz, dr. Kaiser Sándor, dr. Károlyi Nándor, Kuti Márton, dr. Ligeti József, Liszits István, id. Námesy Ferencz, Oberecht Mátyas, Ribék Antal, Pellet Ödön esperes, Rosznagl Antal, Ruder Ignác, Say Rudolf, Szüts Sándor, Szeptelt Nándor, dr. Say József, Szendefi József, Tanczos Imre, Töltényi Antal.

M e g y e i.

Fejérmegyének 1872. évi april hó 22-ik napján tartott bizottsági közgyűlésében számos hallgatóság jelenlétében elnök főispán ur ő nmltsága elnöki székét a bizottsági tagok éljenzései között elfoglalván, a gyűlést megnyitotta s beszédében a következőket érinté:

Miután a szétküldött meghívókból a bizottság tagjai értesültek, a mai közgyűlés tárgya a jövő országgyűlésre küldendő képviselők megválasztására vonatkozó előintézkedések megtétele, értesülvén ugyanis ő excellenciája a belügyér utján arról, hogy a mult országgyűlés e hó 16-án feloszlattatni fog, ennél fogva időnyeres tekintetéből czélszerűnek látta az 1870-ik XLII. tcz. alapján rendkívüli közgyűlést hirdetni.

Hazaftasan üdvözli ő excellenciája a szép számmal egybegyűlt bizottsági tagokat, s mielőtt az 1848. V. tcz. értelmében megválasztandó központi választmány, napirendre tűzött alakítására hívna fel azt, visszapillantást vet a mult országgyűlés pályájára, mely e hó 16-án bezárattott, s a történetek értelmében kifejtett, hazafias érzelmetl átthatt beszédét, a jelen volt bizottmányi tagok lelkes éljenci közt zárta be.

Belügyi m. kir. minister april 16-án 10659. sz. a. kelt leiratával felhívja a közönséget, hogy miután az 1869. évi april 20-ára egybehívott országgyűlés 3 évi ülészaka véget ért és az f. évi april 16-án ő felsége által ünnepélyesen berekesztetett az újabb országgyűlésre küldendő képviselők megválasztására vonatkozó 1848. V. tcz. szellemében megteendő előkészületeket s a választási ügy vezérletére hivatott központi választmányt azonnal megválasztván, s ez iránt hozandó határozatát késedelem nélkül küldje meg.

E felolvasott ministeri leirat folytán az 1848. V. tcz. értelmében a központi választmány tagjauul egyhangulag megválasztattak:

I. A csákvári v. kerületből gróf Cziráky János, id. báró Földváry Lajos, id. Sárközy Kázmér, báró Földváry Sándor, Lauchs Lőrincz, Zuber Antal, Halász Gedeon, ifj. Sárközy Kázmér, Szöke Dániel,

Verner György, Csaplár Mihály, Meszlényi Károly, Füchsl Miksa, Kaiser Nándor, Kégl György, Farkas Károly.

II. A bodaiki v. kerületből gróf Károlyi György, gr. Festetich Géza, gr. Nádasdi Ferencz, Nedetzky Ferencz, ifj. Szögyény László, Pellet Sándor, Marsovszky Camill, Kempelen Imre, Péntes Fer., Ujváry Mátyas, Molnár János, Grünfeld Simon, Valper József, Kaas József, és Szüts András.

III. A sárkereszturi választó kerületből gr. Zichy Nándor, Salamon Zsigmond, Salamon Lajos, Kolosváry Sándor, Vancsay F., Horváth Imre, Fekete János, Fiáth Imre, Sárközy Gyula, Szüts Gedeon, Boda Imre, Neuman Sándor, Bárdossy Imre, Petrács Pál, Szabó Dávid, Héring Károly, Csilléry Sándor, Modrovich Elek, Nagy János.

IV. A vaáli v. kerületből Ürményi Pál, gróf Brunsvik Géza, Venosz Imre, Micsky Zsigmond, Kereskényi Gyula, Nagy Zsigmond, Barcza György, Kolosváry Miklós, Szöke Lajos, Lits Gusztáv, Stein Zsigm., Pethes Imre, Vasadi Balogh Lajos, Lenzser György, Blasky András, Kutrik József, Vasanita László.

V. A ráczalmási v. kerületből gr. Zichy Pál, gr. Eszterházy László, gr. Zichy Sándor, gr. Zichy János, id. Hollósy Károly, Modrovich Ignác, Rosty Pál, Janicsáry Mihály, Korniss Antal, Krieger Pál, Paczona Elek, Vajda Ödön, Báthory Dániel, Posztóczky József, Wertheim Salamon, Viertl Nándor, Blum József, Markusovszky József, Janicsáry Szilárd, Derecskey Lajos.

A leköszönt alszámvevő Mészöly Farkas helyébe Korniss Antal választott meg.

Gróf Cziráky János bizottsági tag indítványba hozza, hogy elkerülendő a bizottsági tagoknak e megye székhelyére leendő ujalagos befárasztását, az alispán felhatalmaztassék arra, miszerint az országgyűlést egybehívó kegyes leirat, melyet a törvényhatóságokhoz megérkezik nyomban közhírré tétetvén, a további intézkedések megtétele végett a központi választmányhoz adassék. Az indítvány az ügy sürgőssége tekintetéből elfogadtatván, annak értelmében intézkedéssel az alispán megbízottat.

G a z d a s á g i.

A fejérmegyei gazdasági egylet által rendezett állatkiállításnál folyó évi april hó 21., 22 és 23-kán kiállítottak:

a) J u h o k a t:

1. Gr. Batthány László Polgárdiról 5 kost, 20 anyát.
2. Procosius Pál cséri majorból 3 darab kost.
3. Ifj. gr. Nádasdy Ferencz lepsény-ladányi uradalomból 5 kost, 6 anyát, 2 bárányt.
4. Gr. Zichy Károly kis-lóoké és nagy-hantosi gazdaságából 6 kost, 7 anyát.
5. Gróf Zichy János Ujfaluról 4 kost, 3 anyát.
6. Gr. Zichy János örökösei Órs-Bacs majori törzsjuhászatból 4 kost, 3 anyát.
7. Gr. Zichy György, Camillo és Aladár nagy-lángi uradalom kis-lángi törzsjuhászatából 5 kost, 5 anyát.
8. Fromm János 2 darab kost.
9. Gr. Zichy Edmund kálozi juhászatból 2 electa kost és 2 anyát, 2 prima gyapjas kost, 2 anyát.
10. Gr. Brunsvik Géza martonvásári uradalomból 12 kost, 8 anyát.
11. Gr. Zichy György Adony-Livia majori uradalomból 5 darab kost és 5 darab anyát; eladásra 30 darab harmudfú kost.

A kiállított juhok csakis gyapjumennyiségre és hustermelékre bíráltatván, a dicsérő oklevél ez érdemben a 8-ik számú kivételével mindegyik kiállítónak kiadatni határozottatott.

b) Szarvasmarhák:

1. Gr. Zichy György, Camillo, Aladár nagy-lángi uradalomból 3 éves magyar faju bikát és 6 éves tehenet. Ez utóbbi nagy szabályos teste és kedvező tejtükrénél fogva 6 arany első díjat nyert.
2. Gr. Zichy János Ujfaluról 1 éves magyar bikát és 1 éves magyar üszőt. A kiállított bika korához képesti fejlettségénél fogva 1-ső díjat 6 aranyat; a szép fejlettségű üsző pedig 2 ik díjat 2 aranyat nyert.
3. Stein Márk és Zsigmond P.-Szent-Lászlórol 2 darab 20 és 21 hónapos hollandi faj bikát, 18 és 11 hónapos 2 üszőt. Szép fejlettségüknel fogva dicsérő oklevélre érdemesítették.
4. Náczy Adolf Kálozról 1 darab hollandi bikát és rizskát, 2 1/2 éves magyar faju üszőt, mely utóbbi tiszta faja és kifejtett testalkatánál fogva 1-ső díjat 4 aranyat, 2 éves hollandi bikája pedig dicsérő oklevélet nyert.
5. Szabó József Nagy-Lángrol 1 éves magyar faju bikát és 9 éves tehenet, mely utóbbi ámbár a kiállított tehenek között legtökéletesebbnek találtatott, koránál fogva azonban a program értelmében jutalmazható nem lévén a kiállító tulajdonos a tenyésztési szorgalomért dicsérő oklevélre érdemesítettett.
6. Pesa Ferencz Fővenyrol 1 darab magyar faju 2 éves bikát, mely korához aránylagos szép fejlettségénél fogva 2-ik díjat 4 aranyat nyert.